

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 565/2021
29.09.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Данијеле Николић и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Јасна Јовановић адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Горан Цветковић адвокат из ..., ради накнаде штете, решавајући сукоб надлежности између Вишег суда у Лесковцу и Апелационог суда у Нишу, на седници већа одржаној 29.09.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За одлучивање о жалби тужиоца, изјављеној против пресуде Основног суда у Лесковцу П 1131/19 од 14.01.2021. године, стварно је надлежан Апелациони суд у Нишу.

Образложење

Решењем Гж 2190/21 од 22.07.2021. године, Апелациони суд у Нишу се огласио стварно ненадлежним за одлучивање по жалби тужиоца, изјављеној против пресуде Основног суда у Лесковцу П 1131/19 од 14.01.2021. године, којом је одбијен тужбени захтев тужиоца за исплату новчаног потраживања у износу од 349.042,59 динара на име накнаде штете у виду изгубљене добити – закупнине стана, сматрајући да је, сагласно члану 23. став 2. тачка 3. Закона о уређењу судова, за одлучивање по жалби тужиоца надлежан виши суд, с обзиром да се ради спору мале вредности.

Виши суд у Лесковцу, решењем Гж 2280/21 од 13.09.2021. године није прихватио стварну надлежност за одлучивање по жалби тужиоца, па је списе предмета упутио Врховном касационом суду ради решавања о сукобу надлежности. Ово из разлога јер је Апелациони суд у Нишу у овом спору већ одлучивао по жалби туженог изјављеној против раније донете првостепене пресуде, коју је својим решењем Гж 1104/17 од 03.10.2017. године укинуо у делу и предмет вратио првостепеном суду на поновно одлучивање. По становишту вишег суда на тај начин је апелациони суд засновао своју надлежност у овом поступку, из ког разлога се након доношења нове одлуке од стране првостепеног суда не може огласити стварно ненадлежним за одлучивање о жалби изјављеној против те одлуке.

Врховни касациони суд је одлучујући о сукобу стварне надлежности на основу одредбе члана 22. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18 и 18/20), а у вези одредбе члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр.116/08, 104/09, 101/10, 31/11,

78/11, 101/11, 101/13, 40/15, 106/15, 13/16, 108/16, 113/17, 65/18-УС, 87/18 и 88/18-УС), утврдио да је Апелациони суд у Нишу стварно надлежан за одлучивање у другом степену о жалби тужиоца.

Према стању у списима, тужилац је поднео тужбу ради накнаде штете у укупном износу од 650.000,00 динара, а у току поступка је тужбу уредио након вештачења, тако што је тражио да суд обавезе тужене ВВ и ББ да солидарно тужиоцу исплате износ од 647.019,98 динара са каматом у складу са првом варијантом налаза вештака или износ од 349.042,59 динара, у складу са другом варијантом налаза вештака. Одлучујући о тужбеном захтеву, Основни суд у Лесковцу донео је пресуду П 8478/15 од 03.10.2016. године, којом је у ставу првом изреке одбио тужбени захтев за исплату износа од 647.019,98 динара, док је у ставу другом изреке, усвојио тужбени захтев за исплату износа од 349.042,59 динара и солидарно обавезао тужене да тужиоцу исплате заједно наведени износ са трошковима поступка. Виши суд у Лесковцу је решењем Гж 368/17 од 02.02.2017. године, огласио стварно ненадлежним за одлучивање о жалби тужених изјављеној против првостепене пресуде, па је списе предмета упутио Апелационом суду у Нишу на даљу надлежност. Решењем Гж 1104/17 од 03.10.2017. године, Апелациони суд у Нишу је укинуо првостепену пресуду у ставу другом и трећем изреке и првостепеном суду вратио предмет на поновни поступак и одлучивање. Након смрти тужене ВВ поступак је настављен у односу на туженог ББ а Основни суд у Лесковцу је донео нову пресуду П 1131/19 од 14.01.2021. године, којом је одбио тужбени захтев тужиоца за исплату износа од 349.042,59 динара на име накнаде штете. На наведену пресуду жалбу је изјавио пуномоћник тужиоца Апелационом суду у Нишу који се решењем Гж 2190/21 од 22.07.2021. године огласио стварно ненадлежним за одлучивање по жалби тужиоца и предмет уступио Вишем суду у Лесковцу са образложењем да је предмет тужбеног захтева новчано потраживање у износу од 349.042,59 динара, те да је за поступање по жалби, а како је у питању спор мале вредности, надлежан Виши суд у Лесковцу.

Према члану 23. став 2. тачка 3. Закона о уређењу судова, виши суд у другом степену одлучује о жалбама на решења у грађанско правним споровима, на пресуде у споровима мале вредности, у извршним поступцима и поступцима обезбеђења и у ванпарничним поступцима. Чланом 24. став 1. тачка 3. истог закона прописано је да апелациони суд одлучује о жалбама на пресуде основних судова у грађанскоправним споровима, ако за одлучивање о жалби није надлежан виши суд.

Одредбом члана 15. став 2. ЗПП прописано је да ако се у току поступка промене околности на којима је заснована надлежност суда или ако тужилац смањи тужбени захтев, суд који је био надлежан у време подношења тужбе остаје и даље надлежан и ако би услед ових промена био надлежан други суд исте врсте.

Како из садржине списка произлази да се побија пресуда у поновном поступку коме је претходило жалбено одлучивање од стране Апелационог суда у Нишу, који је делимично укинуо ранију првостепену пресуду и у том делу предмет вратио првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање, те имајући у виду да тужилац у поновном поступку није мењао садржину непресуђеног дела тужбеног захтева о којем је одлучивао првостепени суд, то је по оцени Врховног касационог суда правилно становиште Вишег суда у Лесковцу да је за одлучивање о изјављеној жалби надлежан Апелациони суд у Нишу, који је претходним жалбеним одлучивањем засновао своју надлежност.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 22. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**